

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У.1010/15
12.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ...,, ради поништаја решења тужене Жалбене комисије судова, Београд, број 120-01-00133/2014-01 од 04.12.2014. године, у предмету утврђивања коефицијента за обрачун и исплату плате, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије судова, Београд, број 120-01-00133/2014-01 од 04.12.2014. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења в.ф. председника Основног суда у Прокупљу, број Су.V-35-77/2014-01 од 13.10.2014. године, којим је одређено да ће се тужиоцу, државном службенику, распоређеном на радно место судијски помоћник, у звању судијски сарадник, у радном односу на одређено време у Основном суду у Прокупљу, почев од 19.10.2014. године, основна плата увећавати за 0,4 % основне плате за сваку навршену годину у радном односу код послодавца.

Тужбом, поднетом 19.01.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, наводећи, пре свега, да је погрешан закључак туженог органа да Републички геодетски завод није државни орган и да тужилац нема права на увећање коефицијента плате за 0,4 % на име минулог рада оствареног у Служби за катастар непокретности Прокупље и Служби за катастар непокретности Житорађа. Наводи да је, пре заснивања радног односа у Основном суду у Прокупљу, у периоду од 01.01.2013. године до 31.01.2014. године обављао послове дипломираног правника у наведеним службама Републичког геодетског завода и да му је приликом одређивања коефицијента плате требало признати увећање на име минулог рада за навршену годину дана рада у том државном органу. Предлаже да Суд тужбу уважи и поништи оспорено и првостепено решење.

Тужени орган је дао одговор на тужбу, којим наводи да остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да Суд тужбу одбије као несновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац, на основу уговора о делу закључених са Републичким геодетским заводом, Службом за катастар непокретности Прокупље, као дипломирани правник обављао послове стручне помоћи у пружању правне помоћи и то у периоду од 01.01.2013. године до 28.02.2013. године за потребе Службе за катастар непокретности Прокупље, а у периоду од 01.03.2013. године до 31.01.2014. године за потребе Службе за катастар непокретности Житорађа. Даље, из образложења оспореног решења произлази да је тужилац, почев од 11.09.2014. године, примљен у радни однос на одређено време у Основни суд у Прокупљу, на радно место судијски помоћник, у звање судијски сарадник, након чега му је решењем првостепеног органа, Су V-358-77/2014 од 11.09.2014. године, одређен коефицијент за обрачун и исплату плате, а истим решењем одређено је да му припада 0,4 % од основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу код послодавца. Након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, број 99/14), првостепени орган је, на основу одредбе члана 23. Закона о о платама државних службеника и намештеника, донео решење, број Су.V-35-77/2014-01 од 13.10.2014. године, којим је одређено да ће се тужиоцу основна плата увећавати за 0,4 % основне плате за сваку навршену годину у радном односу код послодавца, почев од 19.10.2014. године, уз образложење да тужилац још увек нема навршену годину дана радног стажа у Основном суду у Прокупљу. Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против наведеног решења, којом је тужилац указивао да је Републички геодетски завод државни орган и да му је, по основу минулог рада, требало признати право на увећање коефицијента за обрачун и исплату плате за време проведено на раду у том органу, тужени орган је закључио да се Републички геодетски завод не може сматрати

државним органом Републике Србије и да се тужиоцу радни стаж, остварен у периоду од 01.01.2013. - 31.01.2014. године, не може признати као радни стаж остварен код послодавца Републике Србије, те је жалбу одбио, применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 152. став 1. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (“Службени гласник РС”, број 83/92), било је прописано да ће Републички геодетски завод преузети запослене у општинским, градском и покрајинским органима надлежним за геодетске послове, а ставом 3., да Републички геодетски завод преузима права и обавезе, пословни простор, опрему, средства за рад, предмете, архиву и други регистратурни материјал, новчана и друга средства органа из става 1. овог члана, са билансним стањем на дан ступања на снагу овог закона.

Одредбом члана 1. Закона о државном премеру и катастру (“Службени гласник РС”, број 72/2009...65/2013), прописано је да се овим законом уређују стручни послови и послови државне управе који се односе на државни премер, катастар непокретности, катастар водова, основне геодетске радове, адресни регистар, топографско-картографску делатност, процену вредности непокретности, геодетско-катастарски информациони систем и Националну инфраструктуру геопросторних података и геодетски радови у инжењерско-техничким областима.

Одредбом члана 8. став 1. истог Закона, прописано је да је за стручне послове и послове државне управе из члана 1. овог закона надлежан Републички геодетски завод.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о министарствима (“Службени гласник РС”, број 44/14), прописано је да се овим законом образују министарства и посебне организације и утврђује њихов делокруг, а ставом 2., да се посебне организације могу образовати и њихов делокруг може се утврдити и посебним законом.

Одредбом члана 23. тачка 5) наведеног Закона, прописано је да је Републички геодетски завод посебна организација, а одредбом члана 28. став 3., прописано је да надзор над радом Републичког геодетског завода врши Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Из цитираних законских одредби произлази да је Републички геодетски завод од 25.11.1992. године, када је ступио на снагу Закон о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима (“Службени гласник РС”, број 83/92), почео са радом са данашњим обликом унутрашњег уређења, као посебна републичка организација која врши стручне послове и послове државне управе, наведене у одредби члана 1. Закона о државном премеру и катастру, над којом надзор врши надлежно Министарство. Због наведеног, Управни суд налази да је погрешно закључивање туженог органа да Републички геодетски завод није државни орган, да је тужилац

заснивањем радног односа у Основном суду у Прокупљу променио послодавца и да му се радни стаж остварен у периоду од 01.01.2013. - 31.01.2014. године у Служби за катастар непокретности Прокупље и Служби за катастар непокретности Житорађа, као унутрашњим организационим јединицама Републичког геодетског завода, не може признати као радни стаж остварен код послодавца Републике Србије, у смислу одредбе члана 23. Закона о платама државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС", број 62/06...99/14), којом је прописано да државни службеник има право на додатак на основну плату од 0,4% основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу код послодавца, без обзира у ком државном органу је био запослен (минули рад).

Суд није одлучивао у спору пуне јурисдикције, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, по захтеву тужиоца да се пониште оспорено и првостепено решење, налазећи да природа ствари не пружа поуздан основ да Суд својом пресудом мериторно реши ову управну ствар.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, које је овај Суд могао да цени на основу стања списка предмета без одржавања јавне расправе и будући да се не ради о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена јавна расправа.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, а у извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се правног схватања Суда изнетог у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.01.2017. године, II-4 У.1010/15

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП

